

РЕШЕНИЕ

№ 2612

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6061** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 09 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМО и 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 19631 от 01.07.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 32 – 180662 от 25.06.2020 г. по описа на Агенция „Митници”, ТД „С. морска”, ТУ „северна морска”, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. И. Л., чрез Адвокатско дружество “Г. и С.”, с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 2, офис 9 срещу решение № 32 – 163719 от 10.06.2020 г. към М. 20BG002002024963R2 от 12.02.2020 г. на директора на ТД „С. морска”.

С жалбата се иска оспореният акт да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен поради нарушение на материалния и процесуалния закон, немотивираност и необоснованост. Твърди се, че формираните фактически и правни изводи на митническите органи са абсолютно грешни, необосновани и не съответстват на приложените документи, на законовите разпоредби и на трайната съдебна практика при определяне и установяване на действителната митническа стойност. Посочва се, че в решението не се съдържа какъвто и д било оценъчен анализ на представените от оспорващия документи, удостоверяващи търговските му

взаимоотношения с доставчика на процесните стоки. Инвокират се доводи, че немотивирано административния орган е приложил разпоредбата на чл. 74, §3 от Митническият кодекс. Допълнително са изложени съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и предлагат да се уважи. Депозира писмено становище и претендират разносните по делото, за които представя списък.

Ответникът – директорът на ТД „С. морска”, Агенция „Митници”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение..

Административен съд София град, I отделение, 8 – ми състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че [фирма] на 12.02.2020 г. е декларирал режим на „допускане на свободно обръщение” стока – замразено говеждо шкембе, 1050 колета, с обща фактурна стойност 54 337, 50 EUR, 24276,00 кг – бруто тегло и 23625,00 кг – нето тегло, държава на износ Н. З., деклариран произход Н. З., условие на доставка С. В., с фактурна стойност 54337, 50 евро и декларирана митническа стойност в размер на 4,50 лв./кг нето тегло.

Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура № 92000489 от 03.02.2020 г., опаковъчен лист № O15867/1 от 14.12.2019 г., коносамент М.[ЕИК] от 22.12.2019 г., застрахователен сертификат, Единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи за внесени държавни вземания, опаковъчен лист, фактура за транспорт и др. разходи.

С писмо изх. № 32 – 48180 от 12.02.2020 г. жалбоподателят е информиран, че за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките по смисъла на чл. 195 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 в 3 – дневен срок от получаване на уведомлението трябва да учреди обезпечение в размер на 47 115, 77 лв. В предоставения срок и в указания размер оспорващият е представил обезпечение с генериран G. 20BG002000X060861.

Митническите органи са извършили частична физическа проверка на декларираната стока, за което е съставен Протокол за извършена митническа проверка № 20BG9940M007061 от 13.02.2020 г., в който е описано, че стоката отговаря по вид, произход и е в срок на годност по етикет. От стоката не е взета мостра предвид естеството ѝ – замразен хранителен продукт.

С писмо № 32 – 49568 от 13.02.2020 г. от жалбоподателя са изискани за нуждите на допълнителната проверка документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката. Оспорващият е представил изисканите документи на 17.02.2020 г., които са свързани с основната сделка по конкретния внос, както и допълнителни документи и информация, които могат да се използват от митницата при изследване на случая.

ОСНОВНИ ДОКУМЕНТИ в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките:

1. Проформа фактура № 1200006 от 14.01.2020 г. по договор № O 15867 между купувача (вносител) и продавача (VAN А., Б.), с което вносителът е договорил експедиция на един контейнер 40' говеждо шкембе на цена 2,3 EUR/кг (С.), с време на

товарене ноември/декември 2019 г.

2. Търговска фактура № 92000489 от 03.02.2020 г. между продавача (VAN A., Б.) и купувача (фирмата вносител) за сумата от 54337,50 евро за 23625 кг. Нето тегло, съответно единичната цена е 2,30 евро/кг (=4,50 лв./кг).

3. Нотификация за извършен банков превод S. от 29.01.2020 г. от вносителя към продавача (VAN A., Б.) без посочено основание, приложената фактура, в размер на 108675,00 евро (единична цена 2,30 евро/кг) договорени 2 контейнера).

4. Застрахователна полица в размер на 57 172,50 евро. Пристанище на натоварване – Н., Н. З.. Застраховката е с 5% добавка от покупно – продажната цена. Като изпращач е посочена S. F. F. L., NZ, а получател VAN A., BE.

5. Коносамент M.[EИК]: Изпращач: S. F. F. L., NZ/ получател по поръчката [фирма].
ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ за сделката между [фирма] и изпращача VAN A..

1.Кореспонденция (превод) за уточняване параметрите на поръчката, оформлението на опаковката и цена на кг.

Изпращача VAN A., Б. предоставя на цена 2,30 EUR/кг. 2x40 контейнера, съдържащи по 1050 кашона говеждо шкембе.

2. Договореността по условия на плащане: „както преди: пари в брой срещу документи”.

3. Справка за материалните запаси по издадени фактури за периода януари 2019 – януари 2020. Средната продажна цена без ДДС варира около 5 лв./кг.

4. Аналитична оборотна ведомост за синтетична сметка/подсметка отразяваща плащанията към VAN A., Б. за периода 06.0.2015 – 03.02.2020 г.

След разглеждане на представените документи (основни и допълнителни) и след извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Н. З., както и анализ на данните и справедливите цени в “Т.” към Европейската комисия митническите органи са направили извод, че стоката на жалбоподателя е занижена повече от 3 пъти, спрямо средностатистическата цена за ЕС. Посочено е, че приемливото равнище за внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код. В заключение митническата стойност за стоката замразено шкембе, внос от Н. З. по процесната митническа декларация е прието, че трябва да се определи на основание чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във връзка с чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в размер на 7,30 кг.

С писмо рег. № 32 – 85184 от 17.03.2020 г. жалбоподателят е уведомен по смисъла на чл. 22, пар. 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., че ще се пристъпи към издаване на решение и му е предоставена възможност за отговор.

В предоставения срок жалбоподателят е депозирал становище с вх. № 32 – 104716 от 06.04.2020 г., с което е изрази несъгласие с определената по – висока митническа стойност.

На 10.06.2020 г. е издадено Решение № 32 – 163719 от директора на ТД С. морска, с което е отказано да се приеме митническата стойност на декларираната стока в митническа декларация MRN20BG002002024963R2 от 12.02.2020 г.; определена е митническа стойност на стока № 1 – „Замразено говеждо шкембе – 1050 кашона, 23625 нето кг”, по митническа декларация MRN20BG002002024963R2 от 12.02.2020 г. в размер на 7,30 лв./кг.; коригира се посочената митническа декларация, като за стока № 1: - ЕД 8/6 Статистическа стойност да се чете: 172462, 50 лв., поради което е

променен и

- ЕД 4/14 цена на стоката, при курс 1,95583 лв. за 1 EUR и следва да се чете 88178,68

- ЕД „Митническа стойност” следва да се чете: 172462, 50

- ЕД 4/16 Метод за определяне на стойността да се чете: 6 – Стойност, основана на налични данни (чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.)

- Задължения да се чете:

- Основания за изчисляване на вземането – 174077,75 лв.; Ставка 20%; Тип – В00ДДС; Изчислен размер 34815,55 лв.; Дължим размер

2. На основание чл. 104, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 56 от ЗДДС да се вземе под отчет начисления с решението размер на дължимите вземания;

3. Начислени и взети под отчет суми са:

- ДДС (В00) 21578,03 лв., които са заплатени.

4. Дължимите суми за доплащане са:

- ДДС (В00) 13237,52 лв., ведно с лихва за забава върху размера на дължимите мита на основание чл. 59, ал.2 от ЗДДС във вр. чл. 114, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Решението е връчено на жалбоподателя на 15.06.2020 г.

По делото като доказателства са приети, представените с жалбата и административната преписка, както и допълнително представените от страните писмени документи. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване ССЕ, изготвена от вещото лице Л. А. З., която се кредитира от съда.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в изискуемите се от закона форма и съдържание, при неспазване на административно – процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон.

Административният орган е следвал правилата на чл.70 и чл.72 параграф 2 б. А до г от Регламент № 952/2013. Факт е, че за да се изключат критериите за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 пар.1 от Регламента, вр. чл.72 параграф 2 б. „а“ до „г“, за да се приложи разпоредбата на чл.72 пара.3 от Регламента органът следва да обоснове защо в нито една от тези хипотези, които са взаимно изключващи се и отхвърлянето на всяка води до приложението на следващата. В тази насока приетите по делото писмени доказателства - потвърждение на поръчката по договор № О 15867 между купувача и продавача, с който вносителят договорил експедиция на един контейнер със замразено говеждо шкембе 23625 кг на стойност 2,30 евро /кг - 54 337,50 евро. Търговска фактура № 92000489 от 03.02.2020 г. за сумата от 54337,50 евро за 23625 кг. нето тегло и единична цена 2,30 евро / кг. Нотификация за извършен банков превод от 29.01.2020 г. на стойност 108675 евро, застрахователна полица в размер на 57172,50 евро, пристанище за натоварване

Н., Н. З., която е с 5% добавка от продажната цена, сертификат за произход - отразено количество, кореспонденция за уточняване на параметрите на поръчката, оформлението на опаковката и цената на кг. Изпращачът е предложил цена от 2,30 евро на кг, за 2x40' контейнера, съдържащи по 1050 кашона говеждо шкембе. Заключение на вещото лице, което е категорично, че плащането на фактурите е извършено по банков път; плащането на стоката по фактура № 92000489 от 03.02.2020 г. е извършено на 30.01.2020 г. по проформа фактура № 1200006 от 14.01.2020 г., преди получаване на стоката, както и се установи, че е налице съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по процесната митническа декларация – 106 274,91 лв. Всички тези факти налагат митническият орган да приложи като основа за определяне на митническата стойност на стоката разпоредбата на чл.70 пара. 1 от Регламента. Съгласно константната практика на ВАС възникването на съмнения дали декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума следва да се основава на действителни факти-разминаване на стойностите във фактурата, разлика между договореното и платеното като цена, разлика между фактурираното и доставено количество на стоките. В случая подобен вид разминаване липсва. Определящият критерий за стойността по чл.70 пара.1 от Регламента е продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на съюза - решение № 3477/06.03.2020г по адм. Дело № 9704/2019г на ВАС VIII отд. Въз основа на заключението на вещото лице е установен фактът на плащане, както и това, че плащането е осъществено в договорените между страните размери. Митническите органи неправилно интерпретират тълкуването, дадено от СЕС с Решение 16 юни 2016г., С-291/15. С това решение Съдът на ЕС е приел, че чл. 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Информацията съобразявана в случая не отговаря на това условие, тъй като няма как от посочените статистически данни за количества и цени, да се извърши преценка дали се касае за средностатистическите цени именно за сходни стоки – липсват данни за търговската марка/производителя, качеството на стоките и търговското равнище. От тълкуването на дефиницията по чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за прилагане следва, че тарифното класиране на стоката и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Използваният от административния орган подход - а именно, че от анализа на статистическите данни на стоките по КН 05040000, се установявало, че цената на посочената стока от Н. З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо средностатистическата цена за ЕС, както и че приемливото равнище на внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код, като в заключение по този ред митническият орган е определил цена на стоката замразено телешко внос от Н. З. в размер

на 7,30 лв./кг. и е определил митническата стойност в този размер е необоснован. От посочените статистически данни не може да се извърши преценка дали се касае за средно статистически цени именно за сходни стоки, тъй като липсват данни за търговската марка/ производител, качество на стоките и търговско равнище. Тарифното класиране на стоките и условията за доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Съгласно трайната практика на ВАС/ решение № 8949/12.06.2019г по адм. Дело № 3073/2019г I отд./ ,когато в рамките на административното производство е представена допълнителна информация за декларираната митническа стойност на стоката и обяснения относно договорните отношения с продавача, то тази информация следва да се анализира от митническите органи, доколкото касае отношения с конкретен търговец за съответен период за стоки от същата марка или от същото качество и едва въз основа на подобен анализ да се обосновават изводи дали цената в декларацията е необичайно ниска и защо следва да се приложи критериите по чл. 74, ал. 2 или ал. 3 от Регламента. Тъй като такъв анализ липсва, то и административният акт в случая не отговаря на изискванията на закона. Статистическите данни от програмата “ Т.” на ЕК не установяват конкретна стойност на всяка една от групите стоки включени в КН[ЕИК] и съответно разлики, обосноваващи твърдения за значителност. Доколкото разпоредбите на чл.74, параграф 2 и 3 са субсидиарни, то те следва да се прилагат единствено ако стойността на стоката не може да се определи по правилата на чл.70, ал. 1 от Регламента. В случая обаче митническият орган не е обосновал липсата на данни относно мястото на производство, качество, търговска марка, единични цени по които се продава сборното количество на стоките, при положение, че е от представените от вносителя - оспорващ понастоящем писмени доказателства тези обстоятелства се извличат, поради което и доводът му за неприложимост на разпоредбите на чл. 74, параграф 2, б. „б“ и „в“ е несъстоятелен. Ето защо в случая неприложим се явява чл. 74, параграф 3 от Регламент 952/2013 във вр. Чл.144 от регламент за изпълнение № 2015/2247 - Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава. Като е определил по този начин митническата стойност в оспореното решение, административният орган е допуснал нарушение на закона, което следва да бъде коригирано при връщането на преписката за ново произнасяне при спазване на указанията за

тълкуване на разпоредбите дадени в настоящето производство.

Предвид на гореизложените съображения настоящият състав приема, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но при неправилно приложение на материалноправните разпоредби, поради което подадената срещу същия жалба се явява основателна. Оспореното решение ще следва да се отмени, като преписката се върне на органа за ново произнасяне при спазване на указанията за тълкуване на разпоредбите дадени в настоящето производство.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя и на основание чл.143, ал.1 АПК във връзка с чл. 78, ал. 1 ГПК на [фирма] следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение и ДТ и депозит за експертиза, съгласно представения списък в размер на 1790,00 лв. Съдът намира, че не следва да уважава възражението за прекомерност, направено от ответната страна, на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, тъй като сумата от 1140,00 лв. включва и данък добавена стойност, съгласно §2а, предл. 2 Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което тя се явява и нормативно обоснована.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, III отделение, 8 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със, Решение с индекс 32-217132/27.07.2020г на Директора на ТД С. Морска към Митническа декларация М. 20BG002002024963R2 от 12.02.2020 г.

ИЗПРАЩА преписката по постановяване на Решение с индекс 32-217132/27.07.2020г на Директора на ТД С. Морска към Митническа декларация М. 20BG002002024963R2 от 12.02.2020 г. за ново произнасяне на административния орган при спазване на указанията по тълкуване на закона, дадени в настоящето производство.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „С. морска“, Агенция Митници да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски в размер на 1790,00 (хиляда седемстотин и деветдесет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:

